

Hart voor een
geestelijk gezond
Zuid-Limburg

mondriaan magazine

Zó ziet
teamspirit
eruit
binnen
Mondriaan

• Centraal •

moed

“Mijn eerste dag
op de werkvloer
voelde als een
geweldige sprong
in het diepe.”

Uitgave november 2023 | nummer 4

inhoud

Colofon

Mondriaan Magazine is een uitgave van Mondriaan (www.mondriaan.eu). Het magazine is primair bedoeld voor onze medewerkers, daarnaast voor onze samenwerkingspartners en iedereen die geïnteresseerd is in de geestelijke gezondheidszorg.

(Eind)redactie
Stafdienst Marketing
en Communicatie

Tekst
Bas Poell
Katja Waltmans
Femke Kools
Stafdienst Marketing
en Communicatie

Fotografie
Nadine van Mierlo
Katja Waltmans
Sanne Linssen
Stafdienst Marketing
en Communicatie

Vormgeving
Ivana Bouwman

Cartoon
Geert van der Elburg

Uitgave
november 2023

Contact
communicatie@mondriaan.eu
088 506 69 80

Mondriaan is een grote organisatie voor geestelijke gezondheidszorg in Zuid-Limburg. We hebben speciale behandelprogramma's voor kinderen, jeugdigen, volwassenen en ouderen met psychische of psychiatrische klachten en voor mensen met verslavingsproblemen. Daarnaast biedt Mondriaan forensische psychiatrie. En we bieden preventie in de vorm van cursussen, (zelfhulp)trainingen en voorlichting.

voorwoord

‘De
patiënt
staat
centraal’,
hoor je zorgbestuurders vaak zeggen.

Bij Mondriaan is dat natuurlijk niet anders, al wil ik er graag iets aan toevoegen. Ook de medewerkers staan voor mij op één. Al die professionals en vrijwilligers binnen Mondriaan. Zonder hun toewijding en betrokkenheid gaat er geen patiënt tevreden naar huis. Zo simpel is het.

In deze vierde editie van Mondriaan Magazine laten we zien hoe belangrijk werkplezier is binnen onze ggz-organisatie. Samen bouwen we aan een sfeer waarin mensen zich op hun gemak en gewaardeerd voelen. Leidinggevendenden krijgen de ruimte om dat gewenste werkklimaat zelf vorm te geven. Om te investeren in hun team en collega's stabiliteit en vertrouwen te bieden. Bijvoorbeeld door het aanbieden van een vast contract, een persoonlijk budget of een opleidingskans om verder te groeien. Daarnaast proberen we mensen met diverse initiatieven te boeien en aan ons te binden. Denk aan het Mondriaan Feest, de Dag van de Medewerker, MeetMNDRN en MondriaanFun.

Als het om werkplezier gaat, bespeur ik duidelijk een positieve flow binnen Mondriaan. Tijdens de werkoverleggen waar ik als bestuurder wekelijks bij aanschuif, valt me op hoe open collega's zaken met mij bespreken. Ze zijn kritisch, zoals dat hoort in een professionele organisatie, maar tegelijkertijd ook betrokken en positief over de ontwikkelingen.

Diezelfde vibe voel ik zelf ook. Het gevoel dat ik samen met mijn directieteam en de stafdiensten in control ben, geeft mij heel veel energie. Ik hou niet van dubbele agenda's, voel me thuis in een klimaat waarin ruimte is voor humor en ggz-collega's voor elkaar door het vuur gaan. Waarin we als professional loskomen van de dagelijkse beslommingen en ons gezamenlijk verantwoordelijk voelen voor de maatschappelijke opdracht waar we voor staan. Teamspirit is het beste medicijn tegen stress en maakt ons werk voor de patiënt elke dag meer dan de moeite waard.

Veel leesplezier!

#ikbenjeanpaul

*Jean-Paul Essers
Voorzitter
Raad van Bestuur
Mondriaan*

04

04 centraal
Teamspirit

08 favorieten
Jorg Claassens

11 op recept

12 moed
Raymond Peters

15 portretten
Werkplezier

23 basoplocatie
De Heihof

24 samenwerken
Happyles

28 open
Celine Perko

32 'n leven lang leren
Jolanda Mulders

32

Plezier in je werk, de belangrijkste randvoorwaarde voor goede zorg

Zó ziet teamspirit eruit binnen Mondriaan!

Om de beste psychiatrische zorg te kunnen leveren aan onze patiënten, is plezier in het werk cruciaal. Logisch dus dat we binnen Mondriaan heel veel tijd en aandacht besteden aan het versterken van de teamspirit. Gesteund door de organisatie nemen onze zorgteams hierin zelf het voortouw.

“Toen ik in 2021 als afdelingshoofd begon, kwam er een nieuwe agoog in ons team. Zij was jong, had nauwelijks ervaring in de ggz en vond het lastig om bij sommige patiënten haar grenzen aan te geven. Maar ze had het in zich. Deze jongedame was een pareltje, dat zag ik meteen. Nu, tweeënhal jaar later, staat er een vrouw die opkomt voor zichzelf, goed nadenkt voordat ze iets zegt en zich helemaal thuis voelt in ons team. Als afdelingshoofd heb ik mogen bijdragen aan haar ontwikkeling en kan ik haar nu langzaam loslaten. Hoe mooi is dat!”

Voor Wendy Plantaz heeft werkplezier alles te maken met teamspirit. “En daarmee zit het bij ons meer dan goed”, zegt het hoofd van de klinische

afdeling Welland van Mondriaan in Heerlen. “Door veranderingen in de organisatie is de samenstelling van ons team een paar jaar geleden ingrijpend veranderd. Dat was voor iedereen spannend, maar heeft enorm goed uitgepakt. Ervaren krachten hebben zich als coach ontfemd over nieuwe collega's. Samen zijn we één club geworden die blijft groeien. We zijn niet alleen maar lief voor elkaar, maar durven elkaar ook kritisch aan te spreken. Ook dát hoort bij teamontwikkeling.”

RESPECT VOOR ELKAAR

Collega Kay Weijermans - als verpleegkundige al zeven jaar werkzaam op Welland - deelt die positieve ervaring. “Onze kracht is dat we altijd op elkaar kunnen terugvallen. Goed samenwerken begint met respect. Je wordt bij ons gewaardeerd om wie je bent. Dat voel je aan alles. Leerling-verpleegkundigen worden bijvoorbeeld als gelijkwaardige professionals behandeld waardoor zij zich snel thuis voelen in ons team. Ook op moeilijke momenten zijn we er voor elkaar. Dan zie je hoe sterk we zijn als team. Hoe we elkaar opvangen en voor elkaar door het vuur gaan. Ik kan je zeggen: dat geeft heel veel voldoening.”

Ook voor de behandelaars van Mondriaan voelt de locatie Welland als een warm bad. Ergotherapeut Vera Tannhoff komt er wekelijks om psychiatrische patiënten aan de hand van dagdagelijkse activiteiten te helpen

zo zelfstandig mogelijk hun leven te leiden. “Ik word op Welland met armen ontvangen en in alles betrokken. Voel me volwaardig onderdeel van het team. Datzelfde gevoel ervaar ik in mijn eigen team van collega-therapeuten. We zijn onderling in verbinding, geïnteresseerd in elkaar en wisselen verhalen uit.”

“We zijn niet alleen maar lief voor elkaar, maar durven elkaar ook kritisch aan te spreken. Ook dát hoort bij teamontwikkeling.”

BRUGGEN BOUWEN

Werkgeluk ontstaat niet altijd vanzelf. Het vraagt om aandacht en tijd. Aandacht voor elkaar, maar ook van de organisatie, vertelt Bente Rehr, waarnemend manager Zorg bij de RVE Therapieën. “Mondriaan heeft de afgelopen jaren flink geïnvesteerd in activiteiten om medewerkers te binden en boeien en hen fysiek en mentaal fit te houden. Denk aan het Mondriaanfeest en de gezondheids-campagne Fit for the Job. ➤

Of onze deelname aan De Groene GGZ die medewerkers aanmoedigt om hun werk - met of zonder de patiënt - buiten te doen. Uiteindelijk zijn mensen zelf verantwoordelijk voor hun werkgeluk. Binnen de elf kernteams van Therapieën is dat niet anders. Wanneer je niet de verbinding zoekt met elkaar en elkaar niet kritisch durft aan te spreken, dan blijf je een groep van individuen en word je geen team. Om tot de beste zorg te komen voor je patiënten, moet je als therapeut bruggen bouwen.”

De zorgteams binnen Mondriaan leggen die verbinding en nemen zelf de regie over hun werkgeluk. Afdelingshoofd Wendy ziet dit ook bij Welland gebeuren: “Toen de coronatijd voorbij was, zijn we weer teamuitjes gaan organiseren, vorig jaar zelfs twee. Collega Kay heeft voor het hele team - ruim dertig medewerkers sterk - een geweldige barbecue verzorgd. Aansluitend zijn we nog met een groep de stad ingegaan. Het was een heerlijke dag.” Kay vult aan: “Laatst hebben we als team meegedaan aan MondriaanFun, een zeskamp voor alle medewerkers. Nadat de poster op onze afdeling was opgehangen, voelde je het enthousiasme groeien. Steeds meer mensen meldten zich aan. Mooi om te zien.”

WARMTE IN DE ZORG

Diezelfde spirit legt het team in de psychiatrische zorg voor zijn patiënten. “Uiteindelijk draait alles wat we binnen Mondriaan doen om hén”, zegt Kay. “Samen maken we ons sterk voor de doelen die we met onze patiënten stellen. We sparren over het behandelbeleid, sturen bij waar nodig en zetten elkaar zoveel mogelijk in onze kracht. Als het de een bijvoorbeeld niet lukt om de patiënt te motiveren, neemt een ander het over. Patiënten voelen de warmte die wij als team uitstralen en dat komt hun herstel alleen maar ten goede. Bij ontslag uit de kliniek krijg je dat ook terug van mensen. Bijvoorbeeld in de vorm van een heerlijke taart. Maar ook met fijne woorden. ‘Dankjewel dat jullie er voor mij waren toen ik het zo moeilijk had.’ Complimenten als deze kleuren onze dag en maken ons als team alleen maar sterker.” ●

#ikbenvera

#ikbenwendy

“Patiënten voelen de warmte die wij als team uitstralen en dat komt hun herstel alleen maar ten goede.”

#ikbenbente

#ikbenkay

“Ook op moeilijke momenten zijn we er voor elkaar. Dan zie je hoe sterk we zijn als team. Hoe we elkaar opvangen en voor elkaar door het vuur gaan. Ik kan je zeggen: dat geeft heel veel voldoening.”

favorieten

IN DEZE RUBRIEK LEER JE ONZE MEDEWERKERS ANDERS KENNEN. HOE ZIJN ZE PRIVÉ: WAT ZIJN HUN FAVORIETE PLEKKEN OF BEZIGHEDEN?

HOE KWAM JORG IN JAPAN TERECHT MET EEN MEISJE UIT EEN TOTAAL ANDER WERELDDEEL?

Dat heeft alles te maken met zijn favoriete sport: skiën! Na zijn studie aan de Fontys Sporthogeschool in Eindhoven trekt Jorg naar Oostenrijk, waar hij als skileraar aan de slag gaat op de Gerlosplatte bij Konigsleiten. “Skileraar zijn is een toffe manier om de wereld te leren kennen!”

Dat Jorg Claassens, psychomotorisch therapeut in opleiding, bij Mondriaan

Kinderen en Jeugdigen terecht-kwam is vooral te danken aan corona. Met zijn Australische vriendin Lani wilde hij zich namelijk permanent vestigen in Japan, waar ze hun ultieme droom konden realiseren. Als door de pandemie de grenzen echter op slot gaan, komt het stel onvrijwillig terecht in een lange-afstandsrelatie. “Ik moest terug naar Nederland en Lani naar Australië. Dan ga je toch nadenken over de toekomst.”

Al snel trekt de jonge sporter verder en werkt vijf winters - in tweeënhalf jaar tijd - als skileraar afwisselend in Japan en Australië. “Ondertussen kende ik Lani al, woonden we in Japan samen en leefden we in het moment. We dachten nauwelijks na over de toekomst.”

“Ik kan hier oefenen, spelen en leren tegelijk!”

Tot corona hen daartoe dwingt. Jorg waagt een sprong in het diepe en solliciteert, zonder relevante opleiding, bij Mondriaan op de functie van psychomotorisch therapeut. “Ik dacht: een deel van die functie snap ik al, de rest komt wel.” Het management is gecharmeerd van zijn verhaal en geeft hem een kans. Voorwaarde is wel dat hij de opleiding gaat doen. “Geweldig dat ze dit mogelijk hebben gemaakt. Het is een pittig traject. Ik moet vier

jaar lang één dag per week naar Zwolle. Mijn angst was dat ik niet zou kunnen wennen aan de routine. Maar de praktijk valt heel erg mee. Ik werk met mensen die allemaal een bijzonder verhaal te vertellen hebben. Mijn werk is altijd fascinerend. Soms uitdagend, maar nooit saai!” ➤

“Een psycholoog is goed met woorden, ik ben goed in dóen.”

TOEGEVOEGDE WAARDE

“In mijn werk mag ik oefenen, spelen én leren tegelijk.” Dat je door beweging puur gedrag naar boven haalt, vindt Jorg mooi. “Een psycholoog is goed met woorden, ik ben goed in dóen. Als we fanatiek bezig zijn, is het onmogelijk om een pokerface op te houden. En juist uit dat pure gedrag haal ik veel informatie om mee te werken. De opzweepende dynamiek die in de gymzaal ontstaat, geeft een positief effect in de behandeling.”

WERKPLEZIER

“In deze functie komen allerlei zaken die ik belangrijk vind samen: enerzijds ben ik nog steeds actief bezig, maar het menselijke contact geeft extra voldoening en waarde hieraan. Ik begrijp steeds beter wat er gebeurt en dat is fascinerend.”

THUIS IN DE SPORTZAAL

De belangrijkste items van Jorg passen in zijn rugzak. “Veel spullen staan nog in Japan, hier heb ik nog geen plek want we wonen piepklein, gehuurd in mijn geboortedorp Borgharen. Thuis ben ik echter weinig, de sportzaal voelt nu meer als thuis.”

UKELELE

“Oh ja, dit heb ik ook nog meegenomen: mijn ukelele!” Jorg springt op, haalt het kleine snaarinstrument uit zijn rugzak en neemt plaats op de schommel. “Echt een heerlijk instrument. Lekker even wat aanklooien.” Overigens kan deze doener ook genieten van een avondje bankhangen: “Ik vind het geen straf om een avond door te brengen met een mooie film. Even afschakelen. Snatch van Guy Richie bijvoorbeeld. Een film met vier verhaallijnen, waarvan je aan het begin denkt: ik snap er niks van. Mooie dialogen, goeie acteurs. Ik hou ervan!” ●

op recept

Quiche caprese met spekjes

INGREDIËNTEN

- 500 g pruimtomaatjes
- 85 g rucola
- 300 g quichedeeg
- 5 eieren
- 200 ml kookroom
- 100 g geraspte parmezaanse kaas
- 125 g mozzarella
- 15 g basilicum
- 250 g gerookte spekjes
- 2 el olijfolie
- zwarte peper en zout

ZO MAAK JE HET!

Stap 1

Verwarm de oven voor op 180 graden. Vet een quichevorm goed in met 1 eetlepel olijfolie.

Stap 2

Bekleed de quichevorm met de rol quichedeeg. Prik wat gaatjes in de bodem met een vork.

Stap 3

Bak de spekjes in een koekenpan in ongeveer 4 minuten krokant.

Stap 4

Halveer de cherrytomaatjes en snij de basilicum fijn. Doe deze samen met de uitgebakken spekjes in de quichevorm.

Stap 5

Klop in een kom de eieren los met de kookroom, de geraspte parmezaanse kaas, het zout en de peper. Giet over de tomaatjes heen en zorg dat alles goed verdeeld is.

Stap 6

Scheur de mozzarella in stukken en verdeel deze over de bovenkant van de quiche.

Stap 7

Bak de quiche in 50 tot 60 minuten gaar in het midden van de oven.

Stap 8

Voeg wat olijfolie toe aan de rucola. Serveer de quiche met de rucola.

Lekker om te delen met je collega's!

voor
Rita
Bastings

“Rita is een collega uit duizenden. Ze heeft een luisterend oor, is empathisch, een goede sparringpartner, staat je met raad en daad bij en geeft waardevolle adviezen. De laatste jaren is ze van grote betekenis voor de leden van de cliëntenraad, waarbij ze in haar werk rust en vertrouwen uitstraalt.”

Angret Stollman, ondersteuner van de Familie- en Naastenraad en de Cliëntenraad.

moed

RAYMOND PETERS, 40 JAAR
IN OPLEIDING TOT VERPLEEGKUNDIGE
VORIGE BAAN: BEVEILIGER

Raymond kwam als beveiligers acht jaar lang op alle plekken binnen Vijverdal. “Dan kreeg ik vaak te horen: is de zorg niks voor jou? Dat bleef een beetje in mijn achterhoofd hangen. Ik werk graag met mensen en vraag het uiterste van mezelf. Op de automatische piloot werken is dus niks voor mij.”

Sinds februari doet hij de opleiding tot verpleegkundige: één dag per week gaat hij naar school, de rest werkt hij op de afdeling Blokkendoos binnen Mondriaan Kinderen en Jeugdigen. “Mijn eerste dag op de werkvloer voelde als een geweldige sprong in het diepe.”

Van beveiligers naar verpleegkundige, dat lijkt een enorme stap. “Dat lijkt inderdaad misschien zo, maar er zijn ook wel overeenkomsten. Mijn doel is nog steeds mensen te helpen met hun vragen. Terug de schoolbanken in was misschien wel de grootste stap, want dat was al even geleden. Maar het gaat me tot nu toe goed af. Drie collega-beveiligers hebben eerder dezelfde stap gewaagd. We houden van een uitdaging. Die heb ik nu wel gevonden.”

Niet iedereen durft een carrière-switch inclusief opleiding aan. Hoe reageerde je omgeving? “Die kent mij natuurlijk langer dan vandaag, dus ze stonden er niet echt van te kijken. Mensen iets verder weg waren wel verbaasd, maar negatieve reacties kreeg ik zeker niet. Misschien inspireert het anderen om zich ook open te stellen voor nieuwe dingen als ze in hun werk het plafond hebben bereikt.”

Het betekende wel dat je in de week waarin je opleiding begon ook meteen aan het werk ging bij Kinderen en Jeugdigen op locatie Vijverdal. Hoe was dat? “Het voelde als een geweldige sprong in het diepe. Het hielp dat ik veel mensen al kende en dat ik niet bang

ben iets nieuws aan te gaan. Daarna kon ik me makkelijk over dat eerste gevoel heen zetten en ben ik maar gaan proberen de collega's behulpzaam te zijn. Het scheelde ook dat ik twee kinderen heb van acht en vier jaar oud. De opvoedtechnieken van thuis komen hier soms ook van pas.”

“Mijn eerste dag op de werkvloer voelde als een geweldige sprong in het diepe.”

Hoe ziet je opleiding er verder uit? “In totaal duurt de opleiding drie jaar. Ik werk een jaar op deze afdeling en wordt dan een jaar op een andere plek geplaatst. Het laatste jaar mag ik zelf kiezen waar ik de ervaring wil opdoen. Ik hoop nog een periode in de ouderenzorg te werken, want de somatische zorg is daar het meest van toepassing.”

Wat geeft jou het meeste werkplezier? “Dat ik onderdeel kan zijn van een behandeling en kan proberen het leven van anderen beter te maken via mijn werk. Ik ben dankbaar dat Mondriaan me deze kans geeft en zie mezelf nog heel lang hier werken.” ●

Mondriaan 2023
fun!

Op donderdag 14 september vond **MondriaanFun** plaats op de hoofdlocatie van Mondriaan in Heerlen. Maar liefst 27 teams en een grote groep supporters verzamelden zich in kleurrijke outfits of speciaal ontworpen t-shirts. Met een lekker nazomerzonnetje, een barbecue en een drankje werd deze eerste editie een grandioos succes!

Werkgeluk: zes collega's aan het woord

Wat is je meest bijzondere ervaring bij Mondriaan tot nu toe? Dat vroegen we aan zes collega's. Wat leerden ze van deze ervaring en wat wensen ze hun collega's bij Mondriaan toe? Je leest het in de portretten van Nina, Janine, Marcel, Claudia, Rebecca en Marc.

**Nina van Vlodrop (43),
verpleegkundig specialist**

“Door de jaren heen heb ik geleerd dat ik veel dynamiek nodig heb in mijn werk. Ik ben op mijn best in situaties waarin ik snel moet schakelen en organiseren. Als de cliënt dan goed is behandeld en ik heb samen met collega's een positieve bijdrage kunnen leveren, dan denk ik: dat hebben we goed gedaan! Dat geeft me voldoening en maakt me trots. Die situaties geven me ook inzicht in mezelf. Daardoor weet ik wat ik nodig heb in mijn werk en in welke mate. Want hoewel ik graag onder hoogspanning werk, moeten die momenten wel in balans zijn met momenten van rust. Anders eist het zijn tol. Wat ik mijn collega's wil meegeven, is dat ze moeten doen wat bij hen past en daar verder de uitdaging in moeten zoeken. Ik denk dat je mensen in hun kracht zet door ze dingen te laten doen waar ze goed in zijn en waar ze blij van worden. Daarmee haal je successen als organisatie.”

#ikbennina

*“Ik ben
op mijn best
in situaties
waarin ik
snel moet
schakelen en
organiseren.”*

**Janine Verijdt (45),
afdelingshoofd Radix**

“Na twaalf jaar kom ik nog steeds met veel plezier naar mijn werk bij Mondriaan. Dat komt mede door de kansen die ik hier krijg. Ik ben van verpleegkundige in de flexpool doorgegroeid naar afdelingshoofd. Toen de keuze op mij was gevallen, moest ik in het begin wel even slikken. Ik dacht: nu moet ik het ook gaan waarmaken. De functie heeft me als persoon niet zozeer veranderd, maar op professioneel vlak wel. Ik ben gegroeid in mijn rol als afdelingshoofd en ik ben daarin zelfverzekerder geworden. Je leert snel in verschillende situaties. Zo had ik in het begin soms moeite met het overbrengen van een moeilijke boodschap naar medewerkers. Nu kan ik zo'n boodschap met compassie brengen. Ik heb dankbaar gebruik gemaakt van de groeimogelijkheden die Mondriaan biedt. Dat gun ik mijn collega's ook. Mijn tip: kijk eens verder dan je dagelijkse taken en ga aan de slag met iets dat je interessant vindt. Het breidt je werkveld uit en geeft je meer energie in je werk. We hebben veel mogelijkheden bij Mondriaan, maak daar gebruik van.”

#ikbenjanine

*“We
hebben veel
mogelijkheden
bij Mondriaan,
maak daar
gebruik van.”*

**Marcel Hilwig (66),
psychiater en manager zorg van
FACT**

“Onlangs ben ik na vier jaar terug-gekeerd als psychiater in FACT-team 1. Die terugkeer maakt voor mij de cirkel rond. Met dit team heb ik in 2002 aan de wieg gestaan van FACT in Zuid-Limburg. Samen hebben we veel meegemaakt. Wij hadden zoveel vertrouwen in elkaar dat we het gevoel hadden dat we samen alles aankonden. Het was daarom heel fijn om te horen dat de collega's mijn terugkeer aanmoedigden. Ik heb me voorgenomen om weer een beetje tot rust te komen en niet meer overal de gaten te dichten binnen de organisatie. Tegen mijn collega's die niet gelukkig zijn in hun werk, wil ik zeggen: ga het eens anders doen. Het moet mogelijk zijn om binnen de ggz je werk zo uit te voeren dat je er gelukkig van wordt. Je bent immers mensen aan het helpen. Doe dat met passie en doe het samen met mensen die er ook voor willen gaan. Ik ben sinds 2002 niet één dag met tegenzin naar mijn werk gegaan.”

#ikbenmarcel

“Mijn terugkeer in FACT-team 1 maakt voor mij de cirkel rond.”

**Claudia Conjarts (42),
teamleider FACT 1 en behandelaar
en praktijkopleider SPV**

“Mijn wauw-moment vond eerder dit jaar plaats, toen we als FACT-team 1 tot de conclusie kwamen dat Marcel Hilwig weer als psychiater in ons team kon komen werken. Marcel is vier jaar geleden elders binnen Mondriaan aan de slag gegaan en is sinds oktober terug in ons team. Daar word ik heel blij van. We waren ontzettend goed op elkaar ingespeeld en we versterkten elkaar in onze professionaliteit. Ik vind het mooi dat ik die dynamiek nu weer mag meemaken. Vijftien jaar geleden kwam ik vanuit de kliniek als ‘jonkie’ in het FACT-team van Marcel terecht. Ik had geen ervaring als ambulant medewerker. Het team heeft mij toen geweldig opgevangen en ik heb ontzettend veel geleerd. Dat Marcel nu als ontbrekend puzzelstukje terugkeert in dezelfde teamsamenstelling, is uniek. Ik gun mijn collega's dat ze net zoveel werkplezier ervaren als ik. Ik word omringd door een fijn team. Een club mensen die op een respectvolle en professionele manier het beste in elkaar naar boven halen. Dat sterkt mij op alle fronten in mijn werk en dat gun ik iedereen.”

#ikbenclaudia

“Ik gun mijn collega's dat ze net zoveel werkplezier ervaren als ik.”

**Rebecca Wijermans (39),
gz-psycholoog Spoedeisende
Psychiatrie**

“De mooiste ervaring in mijn werk is wanneer iemand die rock bottom zit, weer verbinding voelt. Dat er weer menselijk contact mogelijk is. Dát is waarom ik elke dag met plezier naar mijn werk kom, al zeventien jaar lang. Vanwege de stress die er heerst in veel werksituaties, proberen mijn collega's en ik juist rust te brengen. En rust ontstaat door verbinding. Dat de ander voelt: zij is er voor me, ze ziet me en er is weer perspectief. Die verbinding geeft mij voldoening, dan klopt het wat ik doe. Deze ervaringen maken mij milder. We hebben allemaal snel een mening over anderen. Maar als je bereid bent te luisteren naar het verhaal van iemand, dan is de werkelijkheid vaak genuanceerder. Ik gun mijn collega's dat ze verwonderd blijven, dat ze dankbaar zijn voor hun werk én dat ze er trots op zijn. Mensen komen bij ons met hun grootste ellende, zijn op hun kwetsbaarst. En als wij vragen stellen, dan geven ze ook nog antwoord. Over dingen die ze misschien nog nooit met iemand hebben gedeeld. Hoe bijzonder is dat?!”

#ikbenrebecca

*“Verbinding
maken met
cliënten geeft
mij voldoening,
dan klopt het
wat ik doe.”*

**Marc Weerts (40),
afdelingshoofd Wijerode**

“Ik ben ontzettend trots op de twee teams waaraan ik leidinggeef. Zo vind ik het mooi om te zien hoe de teamleden een nieuwe medewerker opnemen en begeleiden. En hoe ze hun kennis en expertise delen met elkaar. Ze zijn enorm betrokken bij hun werk. Als ik een keer een gat in de dienstlijst heb, vullen ze dat direct zelf op. Mijn mooiste ervaring tot nu toe is het terug naar huis laten keren van een heel lastige casus. Bij de opname van deze cliënt dachten we dat het nooit meer goed zou komen. Maar door een goede samenwerking van het verpleegkundig en het behandelteam kon de cliënt na acht maanden weer volledig zelfstandig wonen. Tijdens de evaluatie van deze casus waren we nog steeds vol ongeloof over wat we samen hadden bereikt. Deze casus heeft me wederom laten zien dat niks onmogelijk is. Dat wil ik ook meegeven aan mijn collega's bij Mondriaan. Niks is onmogelijk, zolang je samen de schouders eronder zet.”

#ikbenmarc

*“Niks is
onmogelijk,
zolang je
samen
de schouders
eronder
zet.”*

Mondriaan wil elke medewerker een inspirerende en plezierige werkomgeving bieden.

meer voor jou.

Workshops en activiteiten om fit te blijven en om meer werkplezier te beleven

• Een uitgebreid opleidingsaanbod

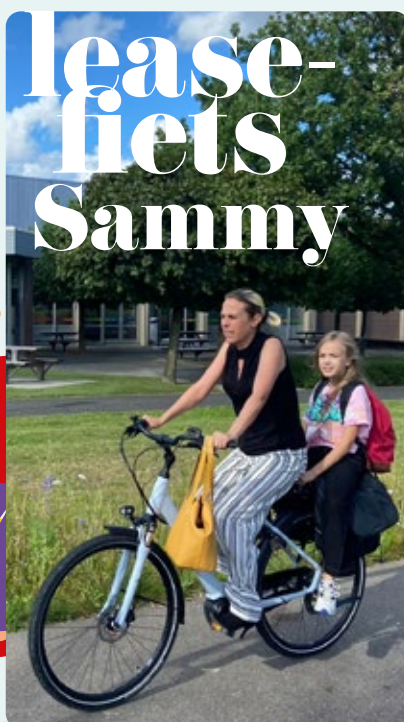
• De mogelijkheid om jouw innovatieve idee te financieren door middel van een Innovatie Grant

• Lekkere koffie en vers fruit

• Veel andere personeelsbenefits voor jou!

“Sinds ik via Mondriaan een leasefiets heb aangeschaft, kom ik elke ochtend met de fiets naar mijn werk. Ik start mijn ochtend door eerst mijn dochter op de fiets naar school te brengen en vervolgens ben ik klaar voor mijn werkdag.”

#ikbensammy

“Met het vitaliteitsbudget dat Mondriaan biedt kan ik lekker in beweging blijven. Ik sport nu meerdere keren per week en kan mijn sportabonnement declareren op mijn vitaliteitsbudget. Ik ga na een drukke werkdag lekker ontspannen tijdens een les yoga of werk mij juist in het zweet tijdens een High Intensity Interval Training!”

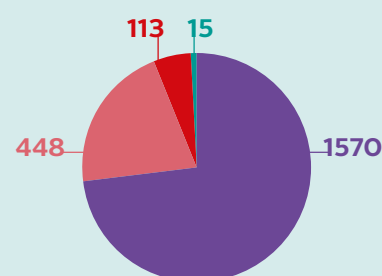
#ikbenmariska

Persoonlijk budget

Wist jij dat iedere medewerker jaarlijks een eigen persoonlijk budget krijgt? Het budget bestaat uit een vitaliteits- en een balansbudget.

Keuzes balansbudget 2023:

1570 collega's lieten het budget uitbetalen • 448 collega's namen extra verlofuren op • 113 collega's zetten het in voor opleiding of persoonlijke ontwikkeling • 15 collega's maakten gebruik van de generatieregeling

Mondriaan

voor geestelijke gezondheid

BASoplocatie

De Heihof

het groene medicijn voor de overprikkelde geest

Onder een strakblauwe hemel leunt hij op zijn schoffel. Moe maar voldaan. De werkdag voor Dimitry zit erop. Terwijl het zweet van zijn voorhoofd drupt, vertelt hij over de donkere periode in zijn leven. De werktuigbouwkundige werd geveld door een burn-out. Drank en drugs maakten de crash compleet. Inmiddels breekt de zon weer door en brengt hij met hulp van Mondriaan zijn leven weer op orde.

We zijn op De Heihof in Landgraaf, een verborgen parel aan de rand van de Brunssummerheide. Daar waar je op een mooie zomerdag alleen de wind en de vogels hoort. Werken op deze plek voelt niet als een verplichting. Integendeel: het is een geschenk voor de overprikkelde geest. Volwassenen die bij Mondriaan onder behandeling zijn, vinden in dit ecologische land- en tuinbouwbedrijf de structuur en afleiding die zo belangrijk zijn voor hun herstel. Een zinvolle dagbesteding. Maar ook het gevoel van eigenwaarde. Weer meedoen. Van betekenis zijn.

BIOLOGISCHE TEELT

Onder leiding van een toegewijd team van professionals en vrijwilligers helpen de deelnemers een of meerdere dagdelen in de week mee bij de biologische teelt van allerlei soorten groenten, bloemen en fruit. De verse producten van eigen bodem vinden gretig aftrek in de bio-winkel op het erf, maar worden ook uitgeleverd aan de beschermde woonlocaties van Mondriaan en het restaurant aan de John F. Kennedylaan.

Zaaien, kweken, oogsten: het werk op De Heihof gaat het hele jaar door. In de kas en op het land maken de deelnemers kennis met de verschillende seizoenen en de duurzame lessen van Moeder Natuur waarbij restproducten een nieuw leven krijgen.

HERNIEUWDE ENERGIE

Ook voor de deelnemers zelf biedt De Heihof nieuw perspectief. Sommigen vinden er al jaren de veiligheid en ontspanning die het leven in moeilijke tijden kleur geeft. Voor anderen is de dagbesteding een welkome opstap naar een passende opleiding of baan. Mensen zoals Dimitry die de bodem van de put hebben gezien en nu met hernieuwde energie omhoog klimmen. Zijn stralende lach, hier vandaag op het land, vertelt het hele verhaal. Besmet geraakt door het 'groene virus' onderhoudt hij nu thuis zijn eigen moes- en kruidentuin en filosofeert hij hardop over een baan in de natuur waarbij hij lekker met z'n handen kan werken. “Want”, zo zegt hij: “Als ik hier aan het werk ben, ben ik in mijn hoofd ook alleen hier. Dan telt alleen het nu. Heerlijk is dat.” ●

De Heihof is aangesloten bij de Groene GGZ, een initiatief van Nature For Health en IVN Natuureducatie. Mondriaan zet hiermee de natuur in als medicijn.

Happyles geeft inzicht en biedt handvaten

Jongeren maken zich vaak meer zorgen dan wordt gedacht of gezien. Corona wordt veelal als oorzaak aangewezen, maar uit onderzoeken van het Trimbos-instituut en het RIVM blijkt dat het welbevinden van jongeren al sinds 2015 daalt. Thema's als woningnood, het leenstelsel en loyaliteit naar gescheiden ouders, maar ook de oorlog in Oekraïne en het milieu belasten hen.

Sombere gedachten beïnvloeden de schoolprestaties. Daarom biedt het Sintermeertencollege in Heerlen sinds vorig schooljaar de Happyles aan. Deze lessen worden bij het preventieteam van Mondriaan ingekocht met hulp van NPO-gelden (Nationaal Programma Onderwijs) die door de overheid beschikbaar zijn gesteld voor de aanpak van achterstanden door corona.

"We zien dat een deel van de tweedejaarsleerlingen nog veel last heeft van de coronapandemie. Bij hen willen we vooral helder krijgen hoe het gesteld is met hun welbevinden", vertelt Yvonne Reinders.

De voormalig docent orthopedagogiek is nu ondersteuningscoördinator op het gebied van welzijn binnen Sintermeertencollege en sinds dit jaar ook decaan voor alle HAVO-leerlingen. "Voor de brugklassers zetten we de Happyles preventief in, want een positief welbevinden, dus goed in je vel zitten, is een voorwaarde om goed te kunnen leren."

De Happyles is een klassikale interventie, in Nederland ontwikkeld door het Trimbos-instituut en gebaseerd op ideeën vanuit de positieve psychologie, om de mentale weerbaarheid van jongeren te verbeteren en het ontstaan van depressies te voorkomen. Maar liefst een op de vijf jongeren tussen 18 en 25 ervaart jaarlijks een forse dip. Een op de twintig heeft zelfs te maken met een depressie. ➤

*"De
happyles
passen perfect
binnen de visie
van Mondriaan
die uitgaat
van positieve
gezondheid."*

aangenaam >

PRATEN OVER GEVOEL EN EMOTIE

Mark Meijer, preventiemedewerker bij Mondriaan, geeft al jaren Happylessen. Nu voor het tweede achtereenvolgende jaar ook op het Sintermeertencollege. “Ze passen perfect binnen de visie van Mondriaan die uitgaat van positieve gezondheid. De in totaal vier lessen worden wekelijks gegeven. In de eerste les werk ik met stellingen over geluk hebben of gelukkig zijn. Daarna gaan leerlingen met elkaar speeddaten aan de hand van vragenkaartjes. Dit zorgt ervoor dat ze wennen aan praten over emotie en gevoel. In de vervollessen doen leerlingen individuele oefeningen online. Thema's zijn bijvoorbeeld: Wat zijn emoties? Waar komen ze vandaan? Hoe beïnvloeden ze jouw gedachten en gedrag?

In de laatste les gaan de laptops van tafel en praten we met elkaar over hoe je gedachten kunt veranderen. We kijken ook naar de toekomst. Zijn er nu al zaken die je kunt doen, zodat je je minder zorgen maakt? Soms moet je ook actie ondernemen!” Na afloop heeft Mark individuele 10-minuten gesprekken, waarin vragen als ‘Waar en bij wie woon je?’ en ‘Wat doe je in je vrije tijd?’ helpen om inzicht te krijgen in de situatie van een leerling. “Dat is het moment waarop je leerlingen eruit pikt die wellicht hulp nodig hebben.” Die hulp kan vanuit school worden geboden, al dan niet samen met ouders of extern via JENS, @ease of Head-up.

Mark Meijer >
preventiemedewerker
bij Mondriaan

*“Haal
de gedachten
uit je hoofd.
Soms lijkt iets
heel groot,
maar blijkt
dat niet zo
te zijn.”*

< samenwerken

*“Geef
woorden
aan je gevoel
en maak
je zorg(en)
bespreekbaar.
Dat helpt
en lucht op!”*

Yvonne is pedagoge in hart en nieren en wilde na jarenlang lesgeven meer praktisch aan de slag. “Gezondheid is een speerpunt binnen de visie van Sintermeertencollege. We mogen ons al officieel een Gezonde School noemen en zijn hard op weg om naast het certificaat Gezonde Voeding ook andere certificaten te behalen, waaronder die van Welbevinden. De Happylessen zijn onderdeel hiervan. Ik hoop dat onze leerlingen de school als een fijne plek ervaren. Ik wil dat graag samen met hen mogelijk maken.”

DE JUISTE SNAAR

Op de vraag wat bijzonder is aan de samenwerking schieten zowel Mark als Yvonne in de lach: “Dat zijn we nog aan het ontdekken!” Mark vindt het vooral fijn dat hij de binding met school voelt: “Ik ben niet een product dat wordt ingekocht, maar ik ben deel van het team. We voelen een gezamenlijke verantwoordelijkheid voor de leerlingen. Mondriaan kan iets toevoegen, dat school zelf niet in huis heeft.” Hij geniet van de reacties van leerlingen. “In de eindgesprekken zitten gouden uitspraken. ‘Ik vond het wel nuttig’, hoor ik met regelmaat. Dat maakt me blij want dan heb ik de juiste snaar weten te raken”. Tijdens de fotosessie buiten roept een leerling: “Meneer!” Mark reageert: “Hoi! Sorry, ik weet even je naam niet meer.” De jongeman lacht: “Ik die van u ook niet, maar ik weet wel nog dat u een vriend bent.” ●

Meer weten over Mondriaan Preventie?
www.mondriaan.eu/preventie

< Yvonne Reinders
ondersteuningscoördinator welzijn
Sintermeertencollege en decaan voor
alle HAVO-leerlingen

Op pad met verpleegkundige Celine Perko van Radix

“Achter elk delict zit een mens. Dat mogen we nooit vergeten.”

Waar de buitenwereld hen vaak afdoet als criminele junks, kijkt verpleegkundige Celine (27) liever wat verder dan haar neus lang is. Naar de mens achter het ziektebeeld en het delict, om precies te zijn. Samen met haar collega's van Radix in Heerlen begeleidt

zij patiënten met een verslavingsprobleem en een strafblad bij hun terugkeer naar de samenleving.

Ze ziet hem nog binnenkomen. Johan, een man van midden veertig. Onverzorgd, broedmager en de

wanhoop nabij. Nog niet zo lang geleden had hij zijn leven op de rit. Johan woonde samen met zijn vrouw en zoon, hij had een goede baan. Er leek geen vuiltje aan de lucht. Toch ging het mis. De demonen uit zijn jeugd - de jaren van misbruik en verwaarlozing - bleven hem achtervolgen. De middelen die hij gebruikte om de pijn te verzachten, maakten alles kapot. Johan raakte zijn vrouw, zoon, werk en huis kwijt. Hij belandde op straat en ging stelen om zijn verslaving te bekostigen.

Inmiddels heeft hij de weg omhoog weer gevonden. Mede dankzij de hulp van verpleegkundige Celine en haar zorgcollega's is Johan nu clean en geeft hij weer richting aan zijn leven.

“Als verpleegkundige ben ik vooral aan het kijken en luisteren. Patiënten hebben het vaak erg moeilijk en zijn op zoek naar begrip voor hun situatie.”

“Mede dankzij de hulp van verpleegkundige Celine en haar zorgcollega's is Johan nu clean en geeft hij weer richting aan zijn leven.”

We zijn te gast op de gesloten afdeling van Radix, de forensische zorg van Mondriaan. Het domein van veertien patiënten met een verslavingsprobleem en een strafrechtelijk verleden. De meesten zijn veelplegers zoals Johan. Mannen tussen de 25 en 60 jaar oud die regelmatig zijn opgepakt en veroordeeld voor diefstal of inbraak.

Sommigen hebben zware vergripen op hun strafblad staan, zoals zware mishandeling of poging tot moord. Op voordracht van de penitentiaire inrichting of reclassering komen delinquenten vanuit het hele land naar de kliniek in Heerlen. Bij Mondriaan moeten zij met zichzelf aan de slag. In een veilige omgeving krijgen ze de zorg en begeleiding die moet voorkomen dat ze weer gaan gebruiken en het criminele pad op gaan.

KIJKEN EN LUISTEREN

De eerste twee weken zijn het zwaarst, vertelt Celine, vooral voor mensen die moeten afkicken van hun verslaving. In die veertien dagen moet de patiënt op de afdeling blijven zodat het zorgteam goed kan beoordelen wat er aan de hand is en welke vorm van therapie het meest geschikt is. “Als verpleegkundige ben ik vooral aan het kijken en

luisteren. Patiënten hebben het vaak erg moeilijk en zijn op zoek naar begrip voor hun situatie. Ze willen hun verhaal kwijt, praten over hun verslaving. Zeker omdat het gebruik van alcohol en andere verdovende middelen op onze afdeling niet is toegestaan, is intensieve begeleiding met veel sport en ontspanning heel belangrijk.”

ALS ÉÉN TEAM ROND DE PATIËNT

Bij Mondriaan krijgen patiënten weer de structuur aangeboden die zij in hun leven zijn kwijtgeraakt. Celine licht toe: “Bij het ontbijt, de lunch en het avondeten moet iedereen ►

“Natuurlijk lukt het niet altijd, maar elke patiënt die met onze hulp de vicieuze cirkel weet te doorbreken, is er één. Dat is pure winst en daar mogen we trots op zijn.”

aanwezig zijn. Dat zijn de vaste groepsmomenten. 's Ochtends starten we de dag gezamenlijk op. Elke patiënt vertelt dan hoe hij er bijzit. Of hij goed heeft geslapen. Wat zijn planning is voor die dag. Vervolgens doen we de overdracht met alle betrokken collega's binnen Radix waarin de bijzonderheden van de vorige dag en nacht besproken worden. Dan hoor ik ook meteen hoe het op de andere afdelingen gaat waar het psychiatrisch ziektebeeld wat meer op de voorgrond staat. In het periodiek multidisciplinair overleg kijken we als verpleegkundigen, agogen, psychologen, psychiaters, vaktherapeuten en transmuraal werkers samen uitgebreid hoe het met de patiënt gaat, welke factoren van invloed zijn op de verslaving en de strafbare feiten en welke therapie het meest gewenst is.”

In zes maanden tot een jaar wordt de patiënt via gerichte therapie voorbereid op zijn terugkeer naar de maatschappij. Stapje voor stapje, eerst op het terrein van Mondriaan, dan naar de nabijgelegen supermarkt en het centrum. Steeds een stukje verder, onder begeleiding en als het goed gaat zelfstandig, waarbij elk stapje door het team wordt geëvalueerd. Verpleegkundige Celine vormt de schakel tussen de patiënt en het multidisciplinair team. De Heerlense biedt verslaafde patiënten emotionele ondersteuning, helpt hen om sociaal redzamer te worden en om te gaan

met stressvolle situaties. Waar nodig dient de verpleegkundige medicatie toe of ondersteunt zij bij het verzorgen van wonden.

DE MENS ACHTER DE VERSLAAFDE

Als tiener wist Celine al dat ze in de psychiatrie of de verslavingszorg wilde werken. “In het centrum van Heerlen raakte ik aan de praat met mensen die de daklozenkrant verkochten. In die gesprekken realiseerde ik me dat zij niet bewust voor dit bestaan hadden gekozen. Ze waren niet zomaar verslaafd geraakt, ze hadden van alles meegemaakt en zaten in een vicieuze cirkel. Wat hen is overkomen, kan iedereen overkomen. Dat wordt voor het gemak nog wel eens vergeten. Velen zien verslaafden alleen maar als criminelen. Ik kijk graag wat verder, ben geïnteresseerd in de mens achter de ziekte. Daarom ben ik dit werk gaan doen.”

Om kennis te maken met Mondriaan en vlieguren te maken, begon de jonge Celine eerst bij Wijerode, in de kliniek voor ouderen met een psychiatrische stoornis. De koffer gevuld met levenservaring maakte ze in september vorig jaar de overstap naar de forensische zorg. De Heerlense is er volledig op haar plek. Ze heeft het in de vingers, het vak van observeren en anticiperen. “In dit werk is het belangrijk dat je je voelspriet goed gebruikt. Kleine veranderingen in gedrag, zoals het vermijden van oogcontact of een onrustige houding, vertellen vaak al dat er iets niet klopt.”

PLEZIER EN TROTS

Haar werkplezier haalt Celine voor een belangrijk deel uit de collega's in haar team. “We werken hier enorm hard en tegelijkertijd is er heel veel ruimte voor vrolijkheid. We kennen elkaar door en door en helpen elkaar waar het maar kan. En dat is ook nodig want in dit werk moet je stevig in je schoenen staan. Het is prachtig om samen perspectief te kunnen bieden aan mensen voor wie het geluk niet vanzelfsprekend is.”

Mensen zoals Johan. “De afgelopen maanden heeft hij een enorme vooruitgang geboekt. Deze man kijkt nu heel anders naar het leven. Hij is afgekickt en wil nooit meer met justitie in aanraking komen. Johan heeft een baan gevonden en het contact met zijn zoon hersteld. Binnenkort zit zijn behandeling erop en mag hij naar een forensisch beschermde woonvorm. Ik kan je zeggen: daar word ik heel blij van. Dat hebben we samen toch maar mooi bereikt bij Mondriaan. Natuurlijk lukt het niet altijd, maar elke patiënt die met onze hulp de vicieuze cirkel weet te doorbreken, is er één. Dat is pure winst en daar mogen we trots op zijn.” ●

De naam van Johan is om privacyredenen gefingeerd.

Het is prachtig om samen perspectief te kunnen bieden aan mensen voor wie het geluk niet vanzelfsprekend is.

#ikbenceline

Weten hoe je in aanmerking komt
voor de opleiding tot digicoach?
Neem contact op met opleidingsadviseur
Mandy Sijstermans-Mulder:
m.sijstermans-mulder@mondriaan.eu

Meedenken en meebouwen aan goede hulpverlening

#ikbenjolanda

'n leven lang leren

Jolanda Mulders (35) werkt
als afdelingshoofd en
digicoach en is lid van het
Bedrijfsopvang (BOT)-team.

Mondriaan is gestart met de inzet van digicoaches om de invoering van het nieuwe Elektronisch Patiënten Dossier (EPD) soepel te laten verlopen. Op eigen initiatief meldde Jolanda Mulders, afdelingshoofd BW Caumerbeek en Spekheide, zich hiervoor aan. "Ik beschouw mezelf als digivaardig, ik was altijd al een vraagbaak voor collega's." Digi-vaardigheid gaat verder dan kunnen omgaan met een computer. Denk bijvoorbeeld ook aan het gebruik van de smartphone in verband met persoonsbeveiliging. "Vaak wordt gezegd: kom ik doe dat wel even voor je, maar daarmee leert de gebruiker niets."

Jolanda is een van de negen collega's binnen Mondriaan die de opleiding tot digicoach hebben gevolgd. "Heerlijk, twee passies die samenkomen: coachen en mijn affiniteit met techniek." De komende maanden staan in het teken van de voorbereidingen op het invoeren van het nieuwe systeem. "Het nieuwe EPD werkt vanuit de methode van de positieve gezondheid. Rapporteren, of het inzetten van een begeleidings- en behandelplan, gaat straks heel anders. Je kunt zo'n nieuw systeem niet even over de schutting gooien. Als digicoaches willen we vooraf informatie geven, zodat medewerkers kunnen wennen en

vragen kunnen stellen. Zelf vind ik het nieuwe EPD overzichtelijker en gebruiksvriendelijker."

BESCHERMD WONEN ALS STEVIG HUIS

Een ambitieuze dame, deze 35-jarige uit Landgraaf. Jolanda's carrière binnen Mondriaan vordert gestaag. De overstap van begeleider naar agogisch werkende drie jaar geleden, toen nog binnen haar 'eigen' BW Hofpoel in Brunssum, was een eerste stap naar meer zorgoverstijgende taken. Jolanda was zelf nog het meest verrast, toen ze eind vorig jaar tot afdelingshoofd werd gekozen. "Ik was toe aan een nieuwe uitdaging, maar werd heel even onzeker: Oei! Kan ik dit?" Het verlangen om iets in beweging te kunnen zetten wint echter: "In mijn nieuwe rol kan ik een concrete bijdrage leveren aan de herbouw van Beschermd Wonen, zodat het weer dat stevige huis wordt dat het ooit was!"

STERKE MENING

Naast haar werk als afdelingshoofd en digicoach is Jolanda lid van het Bedrijfsopvang (BOT)-team, waarin ze medewerkers helpt die een traumatische ervaring hebben gehad. Eind dit jaar begint ze aan de opleiding midden management, een eis bij haar promotie tot afdelingshoofd. Druk

genoeg als je bedenkt dat ze thuis een gezin met twee jonge kinderen heeft. "Zeker druk, maar het werk past bij me." Sociaal pedagogische hulpverlening bleek de juiste richting voor Jolanda, die twijfelde tussen deze opleiding en het hbo-v. "De interesse in menselijke gedragingen heeft het gewonnen van de belangstelling voor somatiek. Als hulpverlener duik je in het leven van mensen, maar je leert ook reflecteren op jezelf. Je wordt je bewust van het feit dat het in het leven flink kan tegenzitten. Met de juiste hulp komt het echter ook weer goed." Jolanda ziet dat jaren van hervormingen binnen de zorg ertoe hebben geleid dat veel kennis wegvloeit. "Ik vind daar wel iets van. Ik heb een sterke mening, die ik soms ook hard op tafel gooi!" Ze lacht: "Dan denk ik achteraf: dat had je iets genuanceerder kunnen brengen." Meedenken en bouwen aan goede hulpverlening is echter belangrijk voor Jolanda. "Het welzijn van onze bewoners gaat me aan het hart."

Hoe en waar ziet Jolanda haar toekomst? "Ik hoop nog heel lang binnen Mondriaan, voor mij een fijne en vertrouwde werkgever die investeert in de vitaliteit van medewerkers. We staan voor enorme uitdagingen en ik zie dat een visie snel waarheid kan worden. Daar wil ik deel van uitmaken!" ●

Socialrun,
een bijzondere
ervaring...

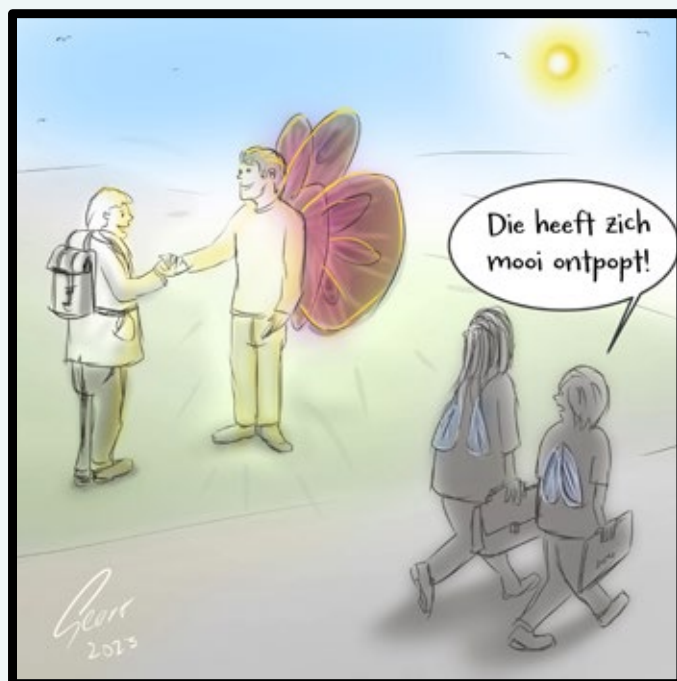

**Proficiat
collega's,**
wat een bijzondere
teamprestatie!

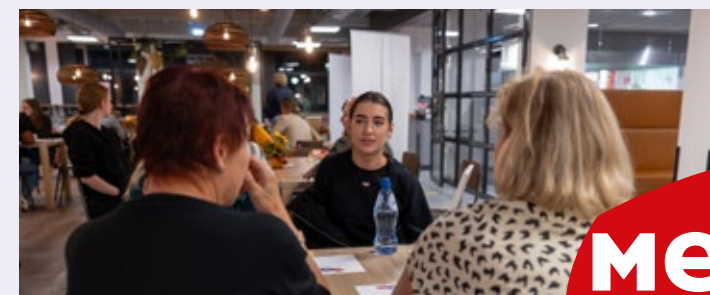
Van Soest naar Nijmegen, Venray, Eindhoven, Tilburg, Breda, Hoogerheide, Goes, Renesse, Hellevoetsluis, Rotterdam, Den Haag, Leiden, Utrecht en uiteindelijk weer finishen in Soest. 555 km in totaal. In estafettevorm. Dag en nacht. Rennen en fietsen. **Dat is de Socialrun.** Een uniek evenement om aandacht te vragen en geld in te zamelen om de inclusie van mensen met een psychische kwetsbaarheid te bevorderen en stigmatisering tegen te gaan. En Team Mondriaan deed weer mee, al voor de zesde keer op rij, samen met maar liefst 41 andere ggz-instellingen uit heel Nederland. ●

CARTOON

@ Geert van der Elburg

Woensdag
11 oktober vond
de **tweede editie**
van meetMNDRN
plaats, dit keer in
Maastricht.

**meet
MNDRN**
11 okt 2023

te am we rk

werkenbijmondriaan.nl

Mondriaan

